

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1733/2019
23.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., сада са боравиштем у ..., Република ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Исаковић адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 298/18 од 04.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 298/18 од 04.07.2018. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 78/16 од 20.03.2018. године, ставом првим изреке, брак тужиле АА рођене ... из ... и туженог ББ из ... који је закључен у ... дана 10.05.1987. године и уписан у матичну књигу венчаних за матично подручје ... под текућим бројем .. за 1987. годину, разведен је због озбиљно и трајно поремећених брачних односа. Ставом другим изреке, малолетна деца странака - ВВ и ГГ, обе рођене ...2005. године у ..., Република ..., поверене су на самостално вршење родитељског права оцу ББ из ... . Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 70 евра, укупно 140 евра, уплатом на девизни рачун законског заступника деце - оца ББ из ... код Поштанске штедионице АД Београд, почев од 11.02.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, сваког петог у месецу за текући месец под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке одлучено је о начину одржавања личних односа мајке АА и малолетне деце ВВ и ГГ. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 298/18 од 04.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П2 78/16 од 20.03.2018. године у другом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда истог суда П2 78/16 од 20.03.2018. године у трећем, четвртном и петом ставу изреке и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиље изјављена против одлуке садржане у првом ставу изреке пресуде истог суда П2 78/16 од 20.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - одлуке садржане у првом ставу изреке, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се тужилина ревизија одбије а тужила обавезе да туженом надокнади трошкове поступка по том ванредном правном леку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о постојању битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер у поступку пред другостепеним судом нема погрешне примене процесног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, у браку странака закљученом 10.05.1987. године рођено је четворо деце, од којих су сада малолетне ВВ и ГГ, обе рођене ...2005. године у ... где су странке са децом живеле од 2001. године. Због озбиљно и трајно поремећених односа супружника заједница живота странака прекинута је током 2014. године, када се тужени са малолетном децом вратио у Србију а тужила остала да живи у ... . Од тада малолетна деца живе са туженим у месту ..., где похађају основну школу. Обе странке су подобне за самостално вршење родитељског права. Њихова малолетна деца несметано функционишу у средини у којој тренутно живе, а са тужиљом редовно комуницирају. Малолетна деца су се изјаснила да желе да наставе да живе са оцем - туженим. Домаћинство туженог се бави пољопривредом и угоститељством, а месечна нето зарада туженог износи око 54.000,00 динара. Тужила живи у изнајмљеном стану, а својим радом остварује месечну зараду која се креће у распону од 500 до 700 евра.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о вршењу родитељског права.

Одлуку да ће тужени, на основу члана 77. став 3. Породичног закона самостално вршити родитељско право, судови су донели водећи рачуна о свим околностима случаја. Малолетна деца од 2014. године живе са туженим и адаптирали су се на постојећу животну средину у којој несметано функционишу - похађају школу и уредно извршавају своје обавезе, а у судском поступку су, у присуству психолога органа старатељства дале изјаве да желе да живе са оцем - туженим. Судови су ове изјаве деце ценили у складу са чланом 65. Породичног закона, као њихово мишљење у вези са вршењем родитељског права. Притом су имали у виду и мишљење психолога да су деца способна да разумеју поступак који се води пред судом и да изразе своје мишљење, као и да промена мишљења о родитељу са којим би живели није последица очевог притиска или присиле већ адаптације деце на средину у којој сада живе. Ценећи мишљење деце и доносећи одлуку о туженом као родитељу који ће самостално вршити родитељско право, судови су водили рачуна о најбољем интересу деце, сходно дужности прописаној чланом 6. став 1. Породичног закона.

Због тога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, засновани управо на тврдњи тужиле да је одлука о вршењу родитељског права супротна најбољем интересу малолетне деце странака.

Стручно мишљење органа старатељства, прибављено у складу са одредбом члана 270. Породичног закона, потврђује потенцијале оба родитеља да се самостално старају о деци јер имају знања о развојним потребама деце и искуство у непосредној бризи о њима. Процена органа старатељства (у извештају од 10.08.2016. године) да мајка - тужилца одаје утисак уравнотежености и боље емотивне контроле афекта (на којем инсистира ревидент) нису утицали на измену мишљења тог органа о подобности оба родитеља за самостално вршење родитељског права (у том извештају и претходном извештају од 24.05.2016. године). У том контексту, на измену стручног мишљења о родитељским капацитетима странака није имала утицаја ни процена органа старатељства да тужилца боље препознаје развојне потребе деце, да може адекватније одговорити на њих у условима раздвојеног живота и да је њен васпитни стил адекватан и флексибилан (извештај од 25.12.2017. године). Оно што је определило судове да одлуче да ће тужени самостално вршити родитељско право јесте мишљење деце да желе да живе са оцем, образложено њиховом прилагођеношћу на садашњу животну средину, које су судови ценили и проценили да није у супротности са најбољим интересом деце.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови туженог за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни за вођење ове парнице. Због тога је захтев туженог за накнаду тих трошкова одбијен и применом чланова 154. и 165. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић